

П. Делирадевъ

Изъ долината на Джумайска Бистрица

Името Бистрица се срѣща много често въ българския и общославянски водописъ. Множество рѣки въ България, Македония, Сърбия, Словения и др. носятъ това смислено и звучно име. То се дава предимно на тритѣ планински потоци изъ мраморнитѣ, гранитни и кремъчни масиви, въ противоположность на калнитѣ полски рѣки — Мжтници.

Отъ рѣкитѣ хубавото име Бистрица (съкратено Бистра) е преминало въ личното именословие на женитѣ; сѣщо и на селищата. Въ България има повече отъ десетина села съ имената: Бистра, Бистренци, Бистрець, Бистрилица, Бистрогледъ, Бистрица.

Въ Рила-планина има тъкмо четири рѣки съ името Бистрица. Затова, за отличие на една отъ друга, тѣ се наричатъ още и по името на селището или на главната мѣстность, презъ които протичатъ.

Най-малко позната и най-рѣдко посещавана е долината на Джумайска Бистрица, единъ отъ голѣмитѣ рилски притоци на Струма. А това пренебрежение къмъ тая рилска хубавица е съвсемъ неоснователно и непростимо. Защото тя крие въ своитѣ недра и омайни прелести, и исторически спомени, и рѣдки природни богатства, и културно-стопански поуки. Долината на Джумайска Бистрица ни разкрива и една своеобразна страница отъ многоликия животъ на Великата рилска пу-